

речи му въ очи-тѣ. Имай надеждѣ на чолевѣка както и на себе-си; но на Бога съвършено... Ако нѣкой каже, чи пріятель ти вчера те хваляше, или кореше, това не вѣрвай; защо нѣкой хвали или кори него, а нѣкой тебе; нѣкой момка, а нѣкой момѣ-тѣ: и не си нито ты, нито онѣ безъ недостатѣкъ; защо самѣ Богѣ е безъ недостатѣкъ. Самѣ Богѣ не може да угоди на чолевѣцы-тѣ; защо койтѣ пѣтува, иска да е сущѣ, а койтѣ оре да е кишѣ.—И въ кѣсо да ти кажа: почитай пріятеля си, защо сякоги ти е потрѣбенѣ; спорѣдѣ пословица-та, новѣ день, новѣ пріятель.

И простиме брате! май ти зѣло много говорихѣ.

S

Зѣло, сирѣчь много е лоша онази рана на чолевѣка, която като се затвори и вѣтрѣ гной остане; защо послѣ по-голѣма болѣсть му докарва. Тѣй злобѣ-тѣ, лукавство-тѣ и сички грѣхове койтѣ чолевѣкѣ съвършено ги не отхвърли отѣ сѣрдце-тѣ си, тѣ голѣмѣ вредѣ приносятѣ на душа-та му. Чолевѣкѣ, ако се исповѣда чисто, а не отстѣпни злы-тѣ обычаи, койтѣ раждѣтъ грѣхове-тѣ; тѣ такѣвъ се напраздно исповѣда. Чолевѣкѣ по-напредѣ дору неочисти и украси добрѣ дома-си; какѣ не може да приѣмне Царѣ! тѣй сѣщо не може да приѣмне